

2018. november 4.

Kiáltó Szó

A TATABÁNYA-BÁNHIDAI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET HÍRLEVELE

Textus: 4 Mózes 20,1-13

A vezetés felelőssége

Szeretett Testvéreim!

Isten népének története telis tele van lázadásokkal, hiszgeccsel, elégedetlenséggel. Pedig, Isten újra és újra megmutatta nekik kegyelmét, szeretetét, hiszen véglegesen soha nem vetette el őket, sőt, az ezek miatti büntetések is arról tanúskodtak, hogy Isten törődik népével. Úgy is mondhatnánk, hogy Mózes 4. könyvében egy kiskorú nép útját, vándorlását szemlélhetjük, hiszen úgy viselkedtek, mint egy kisgyermek szokott, vagy akár egy kamasz. Ha valami nem úgy van, ahogy szeretné, akkor hisztizik, elégedetlenkedik, lázadozik szüleivel szemben. Ó, hányszor megtapasztaltuk ezt már szülőként! De hányszor voltunk mi is ilyenek gyermekként! Emlékezzünk csak vissza! Ugyanakkor, felnőttként, vajon mentesek vagyunk az ilyen fajta viselkedéstől? Nem hiszem. Az ige azt mondja, hogy van úgynevezett lelki kiskorúság is, aminek ismérvei, a lázadás, irigység, viszálykodás, elégedetlenség, perlekedés. Nézzük csak meg Pál apostol miként minősíti a korintusi gyülekezetet viselkedése miatt: „*Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelki emberekhez, hanem csak*

úgy, mint testiekhez, mint Krisztusban kiskorúakhoz. Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e? Ha az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok”, a másik pedig azt: „Én Apollósé”, nem emberi módon beszéltek-e?” (1Korintus 3,1-4) Kiskorúaknak vagy testieknek nevezi őket. Pedig a mi Urunk el szeretne vezetni minket Igéje és Szentleke által a lelki nagykorúságra, a felnőtt és érett keresztyén életre. Készek vagyunk engedelmeskedni a mi Urunknak?

A most felolvasott ige eseményei a pusztai vándorlás vége fele játszódnak le. Ez azért fontos, mert azt látjuk, hogy a negyven év alatt a fiak nem lettek jobbak, mint voltak az apák annak idején. Emlékezzünk csak vissza, ez a jelenet szinte ugyanígy már lejátszódott az út elején, a Sínai hegy közelében, Refidinben. Ott sem volt víz, ott is zúgolódtak, és persze, ott is kaptak vizet a sziklából. Vajon a mi gyermekink is el fogják követni ugyanazokat a bűnöket, amiket mi is elkövettünk annak idején? Nem lesznek jobbak, mint mi? Nem tudjuk őket mássá, szentebbé nevelni? Úgy tűnik, sajnos nem. De nem szabad ebbe bele nyugodni! Jobban kell imádkozni értük, és

jobb példát kell eléjük élnünk, hogy ne ugyanazt az utat járják, mint mi.

Lássuk akkor, ennek a történetnek a nekünk szóló üzeneteit!

Veszekedés elől az Úr elé!

A nép a vízhiány miatt újra Mózeset és Áront, a vezetőiket hibáztatták. Mintha megakadt volna a tű, újra a régi nótát kezdték fújni: *Miért hoztatok el bennünket Egyiptomból...?* Még mindig nem tanulták meg, hogy bár a vezetőik nem tökéletesek, de Istentől vannak, és akik ellenük lázadnak, végső soron Isten ellen lázadnak. Ezt azért nekünk is meg kellene tanulnunk társadalmi szinten, és persze a gyülekezet szintjén is.

Meglepő lehet, ami ezek után történik. Ugyanis Mózes és Áron nem kezdenek el vitázni, érveket felhozni, de még az újabb lázadásukért sem tesznek nekik szemre hányást. Ők már megtanulták azt a hosszú évtizedek és út során, hogy ilyenkor legjobb oda menni az Úr színe elé. Ilyenkor valóban ez lenne a legjobb, és nem az, hogy bizonygatjuk a magunk igazát, vagy veszekszünk. Mennyi vitát, felesleges veszekedést spórolnánk meg, ha mi is megtanulnánk ezt a leckét! Nem megfutamodás ez, még ha annak is tűnik, hanem a jobb rész választása. A lelki nagykorúság jele lenne ez az életünkben. Ha magunktól nem megy, akkor gondoljunk Jézusra, mert amikor Őt perbe fogták, nemrég olvastuk ezt Lukács

evangéliumában, nem bizonygatta igazát, állt némán, és nem is bírái előtt, hanem az Igaz Bíró, az Ő Mennyei Atyja előtt. Adja az Úr, hogy bele vésődjön a szívünkbe, bele égjen a szemünkbe Jézus magatartása!

„Még a legkiválóbbak is megbotlanak” Hogy miért idézem Ézsaiás könyvét ennél a történetnél? Hát azért, mert Mózes bár odament az Úr elé, ahol meg is kapta a világos utasításokat, hogy miként cselekedjen, mégsem hajtotta végre úgy ezeket, ahogy kellett volna. Régi, rossz természete újra a felszínre tört. Egyébként felidézve az életét, akkor azt látjuk, hogy Mózes egy indulatos ember volt korábban. Tudjuk, embert is ölt haragjában. A pusztában eltöltött negyven év alatt azonban megszeliődött, aztán az Istennel való találkozása és kapcsolata által ő lett a legalázatosabb ember a földön. Itt azonban, ahogy mondani szokták, nála is elszakad a cérna. Ahelyett, hogy csak szólította volna a sziklát, hogy adjon vizet, kétszer is rácsapott botjával a sziklára. Indulatból fakadó szavai és tette arról tettek bizonyosságot, mintha magának tulajdonította volna azt, hogy víz fakadjon a sziklából, mintha ő itatta volna meg a népet. De miért is volt ez olyan nagy bűn, aminek következtében az Úr nem engedte be őt az Ígéret Földjére? Azért, testvéreim, mert itt a szikla magát Jézus Krisztust jelképezi, rá mutat. Mondhatnánk azt, hogy az Ő előképe. *„Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig Krisztus volt.”* (1Korintus 10,3-4) Az igazi élő víz forrása az ember számára, maga Jézus Krisztus. Mi nem adhatunk ilyen vizet egymásnak,

de ki sem kényszeríthetjük, főleg nem az indulatunkkal. A samáriai asszony csak Jákób kútjának vizéből kívánt inni, de Jézustól megkapta az igazi élő vizet, az evangélium által meghirdetett bocsánatot és kegyelmet, és ez által azt a nagy változást, aminek hatására mások is elindultak Jézushoz. Azzal tehát, hogy Mózes rácsapott a sziklára, magát a Megváltót alázta meg, magát pedig felmagasztalta. Amikor hívó embernek valljuk magunkat, de mégsem tudunk engedelmessé válni, amikor indulatunkkal szégyent hozunk Urunkra, akkor Mózeshez vagyunk hasonlóak. Mondja is az ige: *„bizony miattatok gyalázzák Isten nevét a népek között”* (Róma 2,24) Az pedig, hogy ennek ellenére lett víz, az az Isten kegyelme volt. Mert az élő víz kegyelemből adatik, nem pedig emberi érdemekért, vagy az emberi bűnök ellenére is.

De miért kellett Mózeset ezért kizárni az Ígéret Földjéről? Valaki ezt mondta: „Mennél nagyobb valaki, annál szigorúbb a mérték, amely szerint őt megítélik.” Hát ezért. Meg azért, hogy lássuk meg, hogy bár vannak jócselekedeteink, tudunk szeretni, és lehetünk alázatosak, egyetlen bűn is kizárhat minket a Mennyről, és hogy mennyire szükségünk van a megváltásra. A történet a végén, majd olvasni fogjuk, úgy fejeződik be, hogy Mózes a földi Ígéret Földjére valóban nem mehet be, de tudjuk, a mennyei ígéret földjére Isten beengedte őt, nem az alázataért, hanem szeretetéből és kegyelemből. Ez legyen a mi reménységünk is!

Amen

Elhangzott: 2018.10.28-án Sz.S.

HIRDETÉSEK

A hétközi bibliaórák alkalmak jövő héten elmaradnak, ugyanúgy az énekkari próba is.

- Viszont a jövő héten kerül sor az **őszi evangelizációs sorozatunkra**. Igét fog hirdetni **György András** a Somorjai Református Gyülekezet lelkipásztora. Az alkalmak előtt az irodában imaközösséget tartunk.

- Jövő vasárnap **diakóniai vasárnap** lesz gyülekezetünkben. **Dani László** a Magyarországi Ref. Egyház Szeretetszolgálati Irodájának munkatársa érkezik hozzánk. Dél előtt tájékoztatást ad, délután pedig átbeszéljük részletesen a szeretetszolgálat lehetőségeit.

- Az idei **Berekfürdői Lelkigondozói Csendeshét** november 19-23 között lesz. A négy nap részvételi díja, teljes ellátással 31.000 Ft. Az idén is szolgálok a héten, ezért 3-4 embert szívesen el tudok vinni.

- Ma és a jövő héten péntekig **meg lehet rendelni** a jövő évi bibliaolvasó kalauzt, 300 Ft. Képes Kálvin kalendáriumot, 500 Ft. Református falinaptárt, 100 Ft. áron. A megrendeléssel együtt, kérjük a megrendelt kiadványok árát szíveskedjenek a testvérek befizetni!

Ma a Kesztvényi Református Gyülekezet Templomának felújítására perselyezünk!

- A **parókiaépítést** még mindig támogathatjuk adományunkkal. Hálásak vagyunk a testvérek eddigi adományaiért!

Az Úr legyen gyülekeztünk őriző Pásztora!

Elérhetőségeink:

2800 Tatabánya, Árpád utca 1.

Tel: 34-333-577/06-30-3730036

www.refbanhida.hu